

Arrest

nr. 55 682 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 1 juni 2010 een vijfde asielaanvraag in. Op 29 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Farsoley en te behoren tot de Garre-clan.

Op 10 april 2009 diende u een eerste asielaanvraag in op de luchthaven van Zaventem. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 14 mei 2009. Op 2 juni 2009 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest van 15 juni 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 2 juli 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 2 juli 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 29 juli 2009 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 18 augustus 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug maar reisde naar Luxemburg alwaar u op 21 augustus 2009 een asielaanvraag indiende. U werd in het kader van Dublin teruggestuurd naar België.

Op 14 oktober 2009 diende u een vierde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 6 november 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 1 juni 2010 diende u een vijfde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 9 juni 2010) en het Commissariaat-generaal (dd. 6 september 2010) blijkt dat u de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde gedeeltelijk wenst te wijzigen. U legde ter staving van uw vijfde asielaanvraag volgende documenten voor: een Somalische identiteitskaart (nr. 762774) op naam van Maxamed Mataan Cabdinuur uitgegeven te Mogadishu dd. 20 juni 2009, een Somalisch paspoort (nr. A 0876294) op naam van Mohamed Matan Abdinur uitgegeven te Mogadishu op 20 juni 2008, een geboortecertificaat op naam van Mahamed Matan Abdinur uitgegeven op 24 februari 2010 door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië), een Receipt voucher (nr. 268672) op naam van Mahamad Matan uitgegeven door The Federal Democratic Republic of Ethiopia, Ministry of Finance & Economic Development (s.d.), een verklaring op eer uitgegeven door voorzitter Ali Shiraye van vzw Banaadir te Gent dd. 26 februari 2010 en een attest uitgegeven door voorzitter Abdinassir Hassan Dubed van vzw Somalische vereniging voor integratie en sociale zaken te Antwerpen dd. 17 augustus 2009.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw vijfde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal op 14 mei 2009 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing gesteld dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten – die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben – dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 15 juni 2009 onder meer geconcludeerd "Verzoekers voorgehouden Somalische afkomst kan dan ook geenszins overtuigen, noch het voorgehouden asielrelaas" (zie arrest RVV nr. 28 731).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw vijfde asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor in het kader van uw vijfde asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal dat u uw eerder afgelegde verklaringen gedeeltelijk wenst te wijzigen en te corrigeren (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 6 september 2010, p. 3). In dit verband beweerde u enerzijds dat u misleid werd door de smokkelaar en met opzet verkeerde antwoorden gaf op vragen die u werden gesteld ondanks het feit dat u de correcte antwoorden kende (p. 3) en anderzijds dat u medicatie nam, ziek en in de war was en omwille hiervan niet kon antwoorden op de vragen (p. 4).

Zo beweerde u onder meer dat u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde een "vrees voor vervolging" te koesteren ten opzichte van de UIC (United Islamic Courts) doch dat u in werkelijkheid vervolgd werd door Al-Shabaab (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 6 september 2010, p. 4-5). In dit verband verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u steeds UIC zei (p. 5) doch eigenlijk Al-Shabaab bedoelde (p. 5).

U voegde er aan toe dat UIC en Al-Shabaab bijna hetzelfde is en dat er geen verschil is tussen deze 2 groepen (p. 5). Gezien uit uw gehoorverslag voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 6 mei 2009 duidelijk blijkt dat u steeds de terminologie "islamitische rechtbanken" hanteerde (p. 3) en u ook in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dd. 24 april 2009 consequent de terminologie "islamitische rechtbank" gebruikte (punt 3.5) is het weinig geloofwaardig dat u in werkelijkheid Al-Shabaab zou bedoelen gezien u zich de naam Al-Shabaab in het kader van uw eerste asielaanvraag nooit liet ontvallen. Vervolgens verklaarde u tijdens uw vijfde asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal dat u de taal Af-Garre spreekt (p. 4) doch dat de smokkelaar u adviseerde hierover te liegen (p. 4). Deze post-factum beweringen wijzigen echter niets aan het voorgaande gezien het er sterk op lijkt dat u uw verklaringen louter wijzigt omdat uw afkomst uit de omgeving van Qorioley en uw clan-afkomst betwijfeld werd onder meer omwille van verklaringen dat u de Garre-taal niet machtig was (zie weigeringsbeslissing Commissariaat-generaal dd. 14 mei 2009).

Wat betreft de door u voorgelegde identiteitskaart (nr. 762774) op naam van Maxamed Mataan Cabdinuur uitgegeven te Mogadishu dd. 20 juni 2009 kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is het merkwaardig dat de door u voorgelegde identiteitskaart werd uitgegeven op 20 juni 2009 hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt onder meer het volgende blijkt "ID cards are not currently issued in Somalia. Prior 1991, however, ID cards were issued in all towns and districts" (zie informatie in administratief dossier), "Although a Transitional Federal Government (TFG) has been established in Somalia, no agencies have been mandated to issue personal document. Furthermore, there are no registries containing information which can establish the identity of individual citizens" (zie informatie in administratief dossier) en "Legale documenten werden in Somalië 'geprivatiseerd' en een verhandelbaar product" (zie informatie in administratief dossier). Ten tweede kan opgemerkt worden dat de door u voorgelegde identiteitskaart werd uitgegeven in uw afwezigheid gezien u zich op datum van uitgifte ervan, 20 juni 2009, reeds in Europa bevond. U vroeg de uitgifte van deze identiteitskaart aldus niet persoonlijk aan in Mogadishu en evenmin was u persoonlijk aanwezig bij de uitreiking ervan in Mogadishu. Ten derde kan worden opgemerkt dat u ook zelf aanhaalde dat de door u voorgelegde identiteitskaart werd aangemaakt en uitgegeven op de Bakara-markt te Mogadishu (p. 6) en geenszins door de Somalische autoriteiten wegens de afwezigheid ervan (p. 6).

Wat betreft het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van Mohamed Matan Abdinur uitgegeven te Mogadishu op 20 juni 2008 kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort stelt dat u gedomicilieerd bent in Mogadishu hoewel u steeds verklaarde gewoond te hebben in de regio van Qorioley (p. 6). Ten tweede is het merkwaardig dat u tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag beweerde nooit over een paspoort beschikt te hebben (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 20 april 2009, punt 21) hoewel het door u voorgelegde paspoort reeds werd uitgegeven op 20 juni 2008 (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde in dit verband voor het Commissariaat-generaal "ik loog en zei dat ik niet in het bezit was van een paspoort" (p. 6). Ten derde kan worden opgemerkt dat u in verband met het door u voorgelegde paspoort verklaarde dat u het persoonlijk aankocht op de Bakara-markt te Mogadishu (p. 6) en dat het door u voorgelegde paspoort geenszins door de Somalische autoriteiten werd uitgereikt wegens de afwezigheid ervan (p. 6). U voegde hier nog aan toe dat u tijdens uw eerdere verklaringen opzettelijk verzwegen had dat u ooit naar Mogadishu gereisd had (p. 6).

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Mahamed Matan Abdinur uitgegeven op 24 februari 2010 door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië) kan gezegd worden dat dit document werd opgesteld door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië) louter op basis van telefonische verklaringen die u afgelegd zou hebben (p. 6-7). Deze vaststellingen laten toe te stellen dat het door u voorgelegde geboortecertificaat geen enkele garantie van betrouwbaarheid biedt.

Wat betreft het door u voorgelegde Receipt voucher (nr. 268672) op naam van Mahamad Matan uitgegeven door The Federal Democratic Republic of Ethiopia, Ministry of Finance & Economic Development (s.d.) kan gezegd worden dat dit document geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen gezien dit document louter een ontvangstbewijs en factuur is van het hoger door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Mahamed Matan Abdinur uitgegeven op 24 februari 2010 door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië).

Wat betreft de door u voorgelegde verklaring op eer uitgegeven door voorzitter Ali Shiraye van vzw Banaadir te Gent dd. 26 februari 2010 en het door u voorgelegde attest uitgegeven door

voorzitter *Abdinassir Hassan Dubed* van *vzw Somalische vereniging voor integratie en sociale zaken te Antwerpen dd. 17 augustus 2009* waarin respectievelijk verklaard wordt dat u van *Somalische afkomst bent en dat u de Somalische nationaliteit bezit (zie informatie in administratief dossier)* kan gezegd worden dat deze documenten louter uitgaan van derden en aldus geen enkele garantie van betrouwbaarheid bieden.

De door u voorgelegde documenten zijn derhalve niet van aard de twijfels omtrent uw beweerde Somalische afkomst te weerleggen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker roept een "*Schending van het art. 57/6, lid 1° tot 7° Vreemdelingenwet ; schending van een substantiële vormvereiste*" in. Hij argumenteert dat "*De beslissing dient in het Nederlands te geschieden. Bij delegatie zou dhr. Bienfait gemachtigd zijn om beslissingen te handtekenen in de plaats van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Evenwel stelt zich een duidelijk taalprobleem. Inderdaad de beslissing geschiedde in het Nederlands terwijl de beslissing is getekend door een Franstalig sprekende ambtenaar dhr. Bienfait. De Commissaris-generaal is blijkbaar van oordeel dat er geen schending kan zijn van de taalrol omdat de Commissaris-generaal niet gebonden zou zijn door de taalrol. Zijn beslissingen zouden derhalve ook niet gebonden zijn door de taalrol. Dit is manifest onjuist. De beslissingen kunnen slechts in 1 taal geldig opgesteld worden zijnde in de Nederlandse taal dan wel de Franse taal. De taal van de beslissing wordt bepaald bij de start van de asielpcedure. Eenmaal een asioldossier is toegewezen aan een bepaalde landstaal dienen alle volgende beslissingen zoals deze van de Commissaris-generaal in diezelfde taal te geschieden. Hierop bestaan dus geen uitzonderingen. De Commissaris-generaal is blijkbaar van oordeel dat zijn gedelegeerde waaronder dhr. Bienfait gerechtigd is om Nederlandse beslissingen te handtekenen "ongeacht zijn taalkennis". De verzoeker dient op te merken dat de beslissing van de Commissaris-generaal nietig is wegens een schending van een substantiële vormvereiste. De delegatie aan een Franstalige adjunct om Nederlandstalige beslissingen te handtekenen kan evident niet rechtsgeldig zijn. De gedelegeerde heeft immers geen blijk gegeven van voldoende taalkennis. De Commissaris-generaal kan dan ook niet gevolgd worden in zijn redenering dat de taalkennis geen rol speelt bij het handtekenen van de beslissingen in de plaats van de Commissaris-generaal. Als dergelijke foutieve redenering werkelijk correct zou zijn dan kan de verzoeker opmerken dat het eveneens zou volstaan om een ongeletterde bij delegatie te machtigen de voorliggende beslissingen te handtekenen. Deze opmerking doet de verzoeker uiteraard niet om eender welke instantie of persoon te beledigen maar hij wil(t) hiermee enkel aangeven hoe absurd de redenering van de Commissaris-generaal ter zake is."*

2.2. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, wat inhoudt dat zij niet worden ingedeeld bij een taalrol, in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen zouden kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zouden zijn (RvS 2 februari 2005, nr. 140.039). Bovendien hebben de adjunct-commissarissen, ten gevolge van het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen houdende delegatie van beslissingsbevoegdheid aan de adjunct-commissarissen in individuele asioldossiers van 15 januari 2010, de delegatie om beslissingen te nemen in individuele asioldossiers voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, lid 1, 1° van de vreemdelingenwet. Derhalve kunnen ze ongeacht hun taalrol, beslissingen betreffende de toekenning of weigering van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire status bij delegatie ondertekenen. Het middel is ongegrond.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker roept als “Eerste middel” de “Schending van de bepalingen vervat in art. 62 Vreemdelingenwet; schending van de materiële en formele motiveringsplicht; manifeste beoordelingsfout van de verwerende partij, schending van de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet” in.

3.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker diende een vijfde asielaanvraag in. Zijn eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker geheel onwetend was over zijn voorgehouden regio van herkomst en het Somalische clansysteem zodat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde Somalische identiteit en afkomst, en bij gevolg evenmin aan het voorgehouden asielrelaas. De tweede, derde en vierde asielaanvragen werden niet in overweging genomen. Verzoeker voert aan dat hij in het kader van zijn vijfde asielaanvraag “*nieuwe, relevante documenten*” heeft neergelegd, met name “*Een Somalische identiteitskaart met nr. 762774; Een Somalisch paspoort met nr. A 0876294; Een geboortecertificaat; Een “Receipt voucher” met nr. 268672; Een verklaring op eer uitgegeven door de voorzitter van de vzw Banaadir te Gent (de heer All Shiraye)*” en meent dat hij hiermee “*genoegzaam aan[toont] dat hij wel degelijk van Somalië afkomstig is*”.

4.2. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal te verwijzen naar de beslissingen genomen in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag. Verzoeker argumenteert dat “*Aangezien deze zaak intussen in kracht van gewijsde is, dient de verwerende partij zich enkel (de)[te] baseren op informatie en bewijzen die haar in onderhavige procedure worden verstrekt en mag zij zich niet meer baseren op overwegingen uit de vorige asielpcedure van de verzoeker. De verzoeker heeft evenwel aangegeven dat hij in zijn voorgaande asielaanvragen gelogen heeft! Het is dan ook niet correct om verzoekers huidige asielaanvraag niet meer te onderzoeken op basis van zijn nieuwe gegevens.*”

4.2.1. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te herbeoordelen in onderhavig beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de vijfde asielaanvraag aangehaalde elementen. Dit betekent geenszins dat elementen die in het kader van eerdere asielaanvragen kwamen vast te staan, niet mee kunnen worden genomen bij de beoordeling van verzoekers huidige asielaanvraag. Immers geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van alle gegevens van het administratief dossier inclusief deze vastgesteld in het kader van voorgaande asielaanvragen

(interpretatie conform RICHTLIJN 2005/85/EG VAN DE RAAD van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, in het bijzonder Afdeling IV, Artikel 32, Volgende verzoeken).

4.2.2. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij meent dat de commissaris-generaal de nieuwe gegevens die verzoeker in huidige procedure aanvoert, niet onderzocht zou hebben terwijl deze uitvoerig besproken worden in de bestreden beslissing. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.3. Verzoeker voert aan dat hij gelogen heeft tijdens zijn voorgaande asielpcedures “*op advies van zijn smokkelaar*” en aldus niet heeft verklaard dat hij “*het Af-Garre sprak, hetgeen de verzoeker tijdens zijn eerste asielpcedure ook niet gedaan heeft*”. Verzoeker meent dat, nu hij wel verklaart deze taal te spreken, de CGVS tekort komt door geen taaltest af te nemen. Hij vraagt ter terechtzitting gehoord te worden in het Af-Garre.

4.3.1. Verzoeker is verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt te meer nu verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en zijn plicht de waarheid te spreken. Er werd hem ook uitdrukkelijk vermeld dat “*Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen*” en “*Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen*” (vragenlijst, 20.04.2009). Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Daarbij kan bezwaarlijk worden geloofd dat verzoeker (of de “smokkelaar”) meende baat te hebben bij het achterhouden van elementen die in zijn voordeel waren en een begin van bewijs konden aanbrenge van zijn etnische herkomst en nationaliteit. Zo verklaart verzoeker niet waarom hij de algemene vragen over Somalië met opzet foutief beantwoordde wanneer het voor eenieder duidelijk is dat een dergelijk handelen manifest nadelig was en slechts kon leiden tot de verwerping van zijn asielaanvraag. Verzoekers beweringen zijn niet ernstig en maken geenszins zijn huidige toelichtingen aannemelijk.

4.3.2. Ten slotte dient erop gewezen te worden dat verzoeker overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet werd gevraagd de hulp van een tolk te verlangen. Verzoeker heeft hierbij aangegeven het Somali te spreken en ontkent niet dat de communicatie in deze taal gedurende de asielpcedure zonder problemen verliep. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt geen taaltest te hebben afgenomen en dat hij “*geen enkel(e) bewijsstuk*” voorlegt benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling ligt die, gezien zijn eerdere frauduleuze handelwijze, thans minstens inspanningen had kunnen doen om zelf nuttige gegevens hieromtrent aan te brengen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). Daargelaten of verzoeker de bewijzen van zijn talenkennis diende voor te leggen, had hij bijkomende toelichtingen moeten geven waarom de kennis van deze taal dermate specifiek is dat hieruit eenduidig een herkomst kan blijken en de Garre-clan in tegenstelling tot de andere Somalische bevolking enkel in Somalië voorkomt en na de val van het Siad Barre-regime nooit is uitgeweken. De kennis van een bepaalde taal is op zich niet het bewijs dat dit de moedertaal is, noch het bewijs van herkomst of nationaliteit.

4.4. Uit de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal alle door verzoeker neergelegde documenten grondig heeft onderzocht en op grond van talrijke, correcte en pertinente motieven geoordeeld heeft dat de stukken frauduleus voorkomen en de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet aantonen. Verzoekers verwijt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag heeft afgewezen louter op grond van “*algemene veronderstellingen en eigen gevolgtrekkingen*” blijkt dan ook geenszins uit de bestreden beslissing. De asielinstantie moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) noch is het zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoeker voert geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen en blijft bij verwijten en algemeenheden. Hij gaat niet in op de argumenten van de commissaris-generaal over het geboortecertificaat, de identiteitskaart, het paspoort en de “recept voucher”, die grondslag vinden in het dossier en dan ook onverminderd overeind blijven.

Verder dient te worden benadrukt dat verzoeker in het CGVS-verhoor zelf erkende dat de identiteitskaart en het paspoort geen authentieke stukken zijn maar gekocht werden op de markt. Het geboortecertificaat werd hem uitgereikt door de Somalische ambassade in Ethiopië louter op basis van een *“telefonische conversatie”* en tegen betaling, wat bezwaarlijk de authenticiteit van het stuk kan ondersteunen. Verzoeker toont bovendien niet aan hoe de ambtenaren van de Somalische ambassade in Ethiopië de identiteit van een persoon kunnen controleren nu van algemene bekendheid is dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen, de archieven en administratieve structuren heeft vernield. Verzoekers identiteitsstukken zijn, zoals hij zelf stelt, gekocht en klaarblijkelijk frauduleus.

4.5. Met betrekking tot *“de verklaring die op eer door voorzitter van de vzw Banaadir de heer All Shiray afgelegd werd en waarin bevestigd wordt dat verzoeker wel degelijk van Somalische afkomst is”* betwist verzoeker de beoordeling van de commissaris-generaal dat dit stuk *“niet volstaat omdat dit document louter uitgaat van derden en aldus geen enkele garantie van betrouwbaarheid biedt”* en *“vraagt zich af van wie dan wet de documenten moeten uitgaan?”*, wat echter geen afbreuk doet aan de vaststelling dat dergelijke verklaringen geen authentieke stukken zijn maar louter een bevestiging van de eenzijdige verklaring van de auteur. Verzoeker licht evenmin toe hoe de voorzitters van de Somalische verenigingen in België met zekerheid konden besluiten dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft wanneer uit de vraagstelling op het CGVS blijkt dat verzoekers verklaringen onsamenhangend en onbeduidend werden bevonden en in strijd met de algemene en specifieke informatie over Somalië (zie artikel 57/7ter vreemdelingenwet). Deze attesten komen dan ook voor als complaisancestukken gemaakt voor onderhavige procedure.

4.6. De stukken die verzoeker neergelegd heeft in het kader van zijn vijfde asielaanvraag zijn gesolliciteerd en doen geenszins afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde Somalische identiteit, en derhalve evenmin aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven. Dat verzoeker zijn asielrelaas fundamenteel wijzigt waar hij bij zijn eerste asielaanvraag verklaarde geïmigreerd te worden door de UIC, doch thans beweert dat dit door de Al-Shabaab was, waarvoor verzoeker evenmin een aannemelijke verklaring heeft, haalt de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder onderuit.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat betreft artikel 48/4, §2, c benadrukt de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt van Somalië afkomstig te zijn, en derhalve evenmin dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK